Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25976
Copyright: Admont, Benediktinerstift

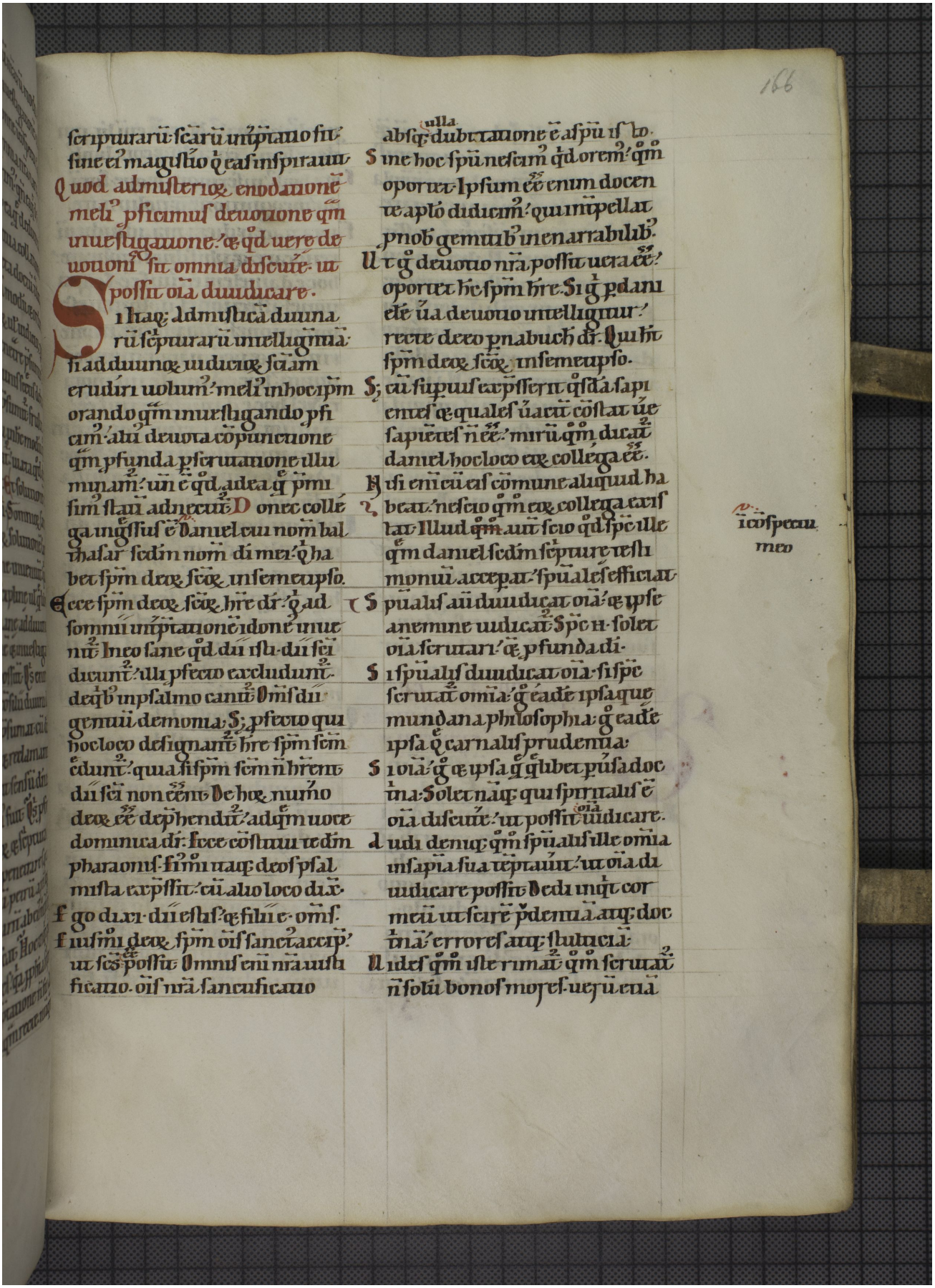

166

scripturarū scārū unctiōnē fit
fine et magisterio q̄ eas inspirauit
Quod admisteriōq; enodationē
meli pficimus deuotione q̄m
inuestigatione. ꝫ q̄d uere de
uotioni fit omnia discutere. ut
possit oia diiudicare.
Si hanc admisticā diuina
rū scripturarū intelligentiā
si ad diuinōq; iudicioq; sciam
erudiri uolum. meli in hoc ipm
orando q̄m inuestigando pfi
cam. alii deuota cōpunctione
q̄m pfunda pscrutatione illu
minam. uni e q̄d. adea q̄ pmi
sim stari adhercere. Dono nec colle
ga ingressus e Daniel cui nom bal
thasar secdm nom di mei. q̄ ha
bet spm dei scōq; insemetipso.
Ecce spm dei scōq; hīe dr. q̄ ad
somnii interpretationē idone inter
nitur. In eo sane q̄d dii istu. dii sci
dicunt. illi pfecto excludunt.
deq̄b in psalmo canit. Omis dii
gentiū demonia. S; pfecto qui
hoc loco designantur hīe spm sem
edunt. quia si spm sem ñ hīem
dii sci non eem. De hoc nuno
dei esse deprehendit. adq̄m uoce
dominica dr. Ecce constitui te dīn
pharaonis. fīm inquit deos psal
mista expsit. cui alio loco dix.
Ego dixi. dii estis. ꝫ filii e omis.
Filiis mi dei spm oīs sancta accip.
ut scī possit. Omnis enim nra iusti
ficatio. oīs nra sanctificatio
absq; ulla dubitatione e a spu is lo.
Sine hoc spu nescim q̄d orem. q̄m
oportet ipsum ee enim docen
te apl̄o didicim. qui interpellat
pnob gemitib inenarrabilib.
Ut ḡ deuotio nra possit uera ee.
oportet hc spm hīre. Si ḡ pdani
ele ua deuotio intelligitur.
recte dicto pnabuch dr. Qui hī
spm dei scōq; insemetipso.
S; cui fuerit expsum q̄sdā sapi
entes et quales ua certū costat ue
sapientes ñ ee. mirū q̄m ducat
daniel hoc loco eōq; collega ee.
Nisi enim cui est comune aliquid ha
beat. nescio q̄m eōq; collega eius
fuit. Illud q̄m autem scio q̄d spe ille
q̄m daniel secdm septuē testi
monii accepit. spualis efficitur
Spualis aut diiudicat oia. et ipse
a nemine iudicat. Spc h. solet
oia scrutari. et pfunda di.
Si spualis diiudicat oia. si spe
scrutat omia. ḡ ea de ipsaque
mundana philosophia. ḡ ea de
ipsa q̄ carnalis prudentia.
Si oia. ḡ et ipsa ḡ libet pusa doc
tina. Solet nam qui spiritalis e
oia discutere. ut possit oia iudicare.
Iudi denique q̄m spualis ille omia
in sapia sua tentauit. ut oia di
iudicare possit. Dedi inquit cor
meū ut sciret pdentia atq; doc
trina. errores atq; stultitia.
Videes q̄m iste rimat q̄m scrutat
ñ solū bonos mores. uerū etia

1 conspectu meo